

Mittengruppens sånghäfte

Mitten
gruppen

Innehållsförteckning

Förord.....	2
Dejlig er Norden	3
Sanger fra Norge.....	3
OLA GLOMSTULEN	3
MELLOM BAKKAR OG BERG.....	4
Torsken kommer	5
Kjærlighetsvisa	6
Sangir frá Føroyar.....	6
GAKK TÚ TRYGGUR FRAM VIÐ GÓÐUM TREYSTI.....	6
ÁH, KUNDU Á TÍÐARHAVI	7
MORGUN	8
EITT SUNNUKVLÖD Í PLANTASJUNI.....	8
Sånger från Åland	9
HEJ PALLERVANTAR!	9
VEM KAN SEGLA	10
VINDEN DRAR.....	10
Sange fra Danmark.....	11
VISEN OM DE ATTEN SVANER	11
SE, HVILKEN MORGENSTUND	11
DET DUFTER LYSEGRØNT AF GRÆS	12
KAPITALISMEN	13
Sånger från Sverige.....	14
MERA BRÄNNVIN I GLASEN	14
HELAN.....	14
MÅLTIDSSÅNG (FREDMANS SÅNG NR 21)	15
IDAS VISA.....	15
SJÖSALA VALS	16
DET ÄR HIT MAN KOMMER NÄR MAN KOMMER HEM	17
(ON) KAIPUU TÄNNE (AINA POHJATON).....	18

KVAD	19
Sånger från Finland.....	20
MINNE	20
JOS KAIKKI SUOMEN JÄRVET	20
GÄDDAN	21
KALLIOLLE, KUKKULALLE.....	21
MUMINS HALVA.....	22
NÄKÄRÄINEN.....	22
GEORG DE GOZINSKYN RAPULAUHU.....	22
Söngur frá Íslandi.....	23
Á SPRENGISANDI.....	23
RÓSIN.....	23
ÉG ER KOMINN HEIM.....	24

Förord

Välkommen med i sång med Mittengruppen!

Vår grupp är av ålders sångglad och i denna bok finns sånger för både mer formella sammanhang, såväl som samvaro på småtimmarna.

I sångboken finns en unik sångtext av vår långtida gruppmedlem och nordist, Bertel Haarder, som fångar den stämning vi hoppas sångboken ska förmedla till middagsbordet: gemenskap och en glädje över det gemensamma och unika mellan våra folk och traditioner i Norden!

I sångboken finns både traditionella folksånger, populärvisor och snapsvisor för att fånga både dåtid, samtid och festtraditioner. Snapsvisekulturen syns även den i denna sångbok, trots att den är allra mest framträdande under högtider i Sverige och i Svenskfinland medan Norge och Danmark inte har samma traditioner. Snapsvisekulturen är en alldeles unik tradition som fick sin början redan på 1800-talet i de akademiska studiekretsarna och har numera spridit sig genom körer och snapsvisetävlingar. Vi hoppas att de korta snapsvisorna hjälper var och en med att bekanta sig med varandras språk genom korta texter och kända melodier.

I denna sångbok för vi fram sånger från Norge, Färöarna, Danmark, Sverige, Åland, Finland och Island. Vi för också fram sånger som fångar de olika årstiderna, som genom tiderna varit orsak för folk i Norden att fira och samlas.

Tycker du inte om att sjunga? Ingen fara, här finns plats för alla runt middagsbordet, också de som bara lyssnar till de andras sång!

Gruppen som samlade sångerna: Lena Höglund, Magnus Ek, Jouni Ovaska och Simon Holmström

Pärmbild av Lena Höglund

Layout: Lena Höglund

Dejlig er Norden

Mel.: Dejlig är jorden. Uddrag af de nordiske nationalsange, foretaget af Bertel Haarder.

Dejlig er Norden!
Flyg över jorden,
Sverige, du fria, du fjällhöga hem.
Furet er landet,
Højt over vannet
Sig hever Norges tusen hjem.

Danmark, et yndigt land,
Brede bøge står ved strand,
Bælter og fjorde og Nordsø-brus.
Føroyar, alfagra!
Grønland, Kalaallit,
Nunarput i Atlantens sus.

Island i tusind år
læng're end saga går,
evighedsblomst, der i duggråd står
Finland, vort fosterland,
älskad, hver dal og strand
og Ålands tusind ø'r og skær.

Sanger fra Norge

OLA GLOMSTULEN

The musical notation consists of three staves of music in common time (3/4). The first staff starts with a treble clef, a 3/4 time signature, and a key signature of one sharp (F#). The lyrics for the first staff are: O - la Glom - stu - len had - de ei __ gam - mal grå geit. The second staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics for the second staff are: "Å kjæ - re mi Ka - ri, gjer pøl - sa - vel feit ". The third staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics for the third staff are: mor - gon ska O - la Glom - stu - len gif - ta seg.

Ola Glomstulen hadde ei gammal grå geit.
Ola Glomstulen hadde ei gammal grå geit.
"Å kjære mi Kari, gjer pølsa vel feit,"
for i morgen ska Ola Glomstulen gifta seg.

Ola Glomstulen hadde ei halv skjeppe malt,
Ola Glomstulen hadde ei halv skjeppe malt,
"Å kjære mi Kari du brygger vel alt ?
for i morgen ska Ola Glomstulen gifta seg.

Ola Glomstulen hadde så lang ei brufær,
Ola Glomstulen hadde så lang ei brufær,
ho nådde frå Solum te Gråten hjå Blehr,
for i morgen ska Ola Glomstulen gifta seg.

MELLOM BAKKAR OG BERG

The musical score consists of three staves of music in G clef, common time (indicated by 'C'). The lyrics are written below the notes:

Staff 1: Mel - lom bak - kar og berg ut - med ha - vet he - ve

Staff 2: nord - man - nen fen - ge sin heim, der han sjølv he - ve tuf - te - ne

Staff 3: gra - ve og sett sjølv si - ne hus op - på deim.

Mellom bakkar og berg utmed havet
heve nordmannen fenge sin heim,
der han sjølv heve tuftene grave
og sett sjølv sine hus oppnå deim.

Han såg ut på dei steinute strender;
det var ingen som der hadde bygt.
"Lat oss rydja og byggja oss grender,
og så eiga me rudningen trygt."

Han såg ut på det bårute havet;
der var ruskut å leggja utså;
men der leikade fisk ned i kavet,
og den leiken, den ville han sjå.

Fram på vinteren stundom han tenkte:
Gjev eg var i eit varmare land !
Men når vårsol i bakkane blenkte,
fekk han hug til si heimlege strand.

Og når liene grønkar som hagar,
når det laver av blomar på strå,
og når netter er ljose som dagar,
kan han ingen stad venare sjå.

Torsken kommer

KLM

Se torsken, se torsken, se torsken
En feit og fin og norsk en,
En norsk en, en norsk en

Torsken kommer nå
Uten den kan verden ei bestå
Det fins ei en eneste fisk
Som er bedre enn torsken faktisk
Det er da sant og visst (Sant og visst)

Torsken fosser inn
Se så blank og feit og fin
På bankene legger vi by
Så kaster vi garnene i
Og etterpå fester vi (vester vi)

Og torsken, og torsken, og torsken
Og vær en ekte norsken
Ei torsken, men norsk en
Og får du en på kroken
På kroken, på kroken
Så må du holde koken
Ja, koken. Ja, koken.

Torsken er vår venn (er vår venn)
Rører hjerte selv hos sterke menn
Vi håver den inn uten stopp
Så spretter vi bukene opp
Alt er på to-håhå-pp
Ja heisann og håhåhå-pp

For torsken. Ja, torsken. Ja, torsken
Den ligner ei på frosken
På frosken, gjør torsken
Den kommer ifra havet

Fra havet, fra havet
Og havner i din mave
Ja, mave. Ja, mave.

Kjærlighetsvisa

Halvdan Sivertsen

Når sommerdagen ligg utover landet
Og du og æ har funne oss ei strand
Og fire kalde pils ligg ned i vannet
Og vi e brun og fin og hand i hand
Når vi har prata om ei bok vi lika
Og alt e bra og ikke te å tru
Ingen e så go' som du da, ingen e så go' som du

Når høsten finns og hverdagslivet venta
Og fuglan tar te vett og flyg mot sør
Og vi får slit med regninga og renta
Og meninga forsvinn i det vi gjør
Når vi må over mang en liten avgrunn
Og ofte på ei falleferdig bru
Ingen e så go' som du da, ingen e så go' som du

Men av og til når tegnan blir før tydelig
Og dem som sett med makta gjør mæ skremt
Når de fine ordan demmes bi motbydelig
Og tankan bak e jævli' dårlig gjemt
Da har æ ei som vet at folk vil våkn' opp
Og at vinden ifra høyre snart vil snu
Ingen e så go' som du da, ingen e så go' som du

Og når æ kryp te køys og frys på beina
Og du har lagt dæ før mæ og e varm
Da vet du æ e liten og aleina
Og låne mæ litt dyne og ei arm
Og dagen den e viktig og den krev oss
Men natta den e din og min og nu
Ingen e så go' som du da, ingen e så go' som du

Sangir frá Føroyar

**GAKK TÚ TRYGGUR FRAM VIÐ GÓÐUM
TREYSTI**

Orð: Hans Andrias Djurhuus Lag 1: Jógvan á Lakjuni Lag 2: Sælir eru fátækir í anda

1. Gakk tú tryggur fram við góðum treysti,
allir ljósir einglar fylgja tær.

Harrin, hann er vinur tín hin besti,
hansar eyga allar vandar sær.

2. Hýs í hjarta tínum bert tí góða,
gloym tað ónda, ið vil sára teg,
tá so fagrir sangir skulu ljóða
fyri tær á öllum tínum veg.

3. Mangt í heiminum er vánt at kenna,
alt tað besta heldist fyri spott;
minst tó til, at tá tey óndu flenna,
skalt tú halda hjarta reint og gott.

4. Teim, ið treingja, skalt tú vera góður,
troysta tey, ið eru veik og arm.
Harrin gevur hvíld, tá tú ert móður,
tekur tær úr hjarta sorg og harm.

5. Kemur tú framvið, har klokkur ringja, steðga
tá og bið tit faðirvár,
tað er bøn, ið styrkir og kann yngja, sløkkja sorg
og grøða tyngstu sár.

6. Um tú snávar, miss ei fótifestið,
minst bert til, at Guð er altíð nær.
Gakk tí tryggur fram við góðum treysti,
allir ljósir einglar fylgja tær.

ÁH, KUNDU Á TÍÐARHAVI

1. Áh, kundu á tíðarhavi
vit akker kastað ein dag
tá vit hava eydnuna vunnið
so hon ikki rýmdi avstað

2. Tíðin, legg tínar veingir
saman bert hesa stund
meðan eg sælur kyssi
mítt sólfagra ástarsprund

3. Og lótan hin signaða, ríka
á kvirru, ástheitu nátt
áh, lat meg í kossinum doygga
tá hvíli eg æviga gott

MORGUN

Orð og lag: Martin Joensen Viðmerking: Yrktur í 1985.

1. Morgun og nýføddur grátur.

“Vælkomin lítli, stíg inn
í henda heimin sum gestur,
kanska tú dvölur eitt bil.

2. Um tú vilt korini vita?

– Best at eg sigi sum minst.
Tó eingin veit, um júst títt lív
skapt er til eydnu og ljós.

Ábyrgdini á tínum herðum,
gáva frá okkum til tín.
Byrða, ið tung er at bera,
ber hana betur enn vit.

3. Heimurin fyrir tær opin
kannar teg gjølla og væl.
Merktur av ringastu royndum.
Býður tær kortini sess.

4. Men tú eigur dagin og ljósið,
tú eigur náttina við,
tú eigur stjørnurnar allar,
tú eigur rættin til frið.

5. Viljin er sterkasta svørðið,
bítur á harðasta stál.
Vónin er bjartasti brandur,
lysir tær veg fram á mál.

Ábyrgdini á tínum herðum,
gáva frá okkum til tín.
Byrða, ið tung er at bera,
ber hana betur enn vit.”

EITT SUNNUKVLÖD Í PLANTASJUNI

Orð og lag: Birni Dam

1. Eitt sunnukvold í plantasjuni,
har sita tvey lið um lið:
ein genta og ein drongur,

nei, nú orki eg ikki longur.
Eg aftan fyri tey lá
eitt sunnukvøld í plantasjuni.

2. Tey tosa um stjørnum og mána
sita eina løtu og gána,
men so loypa tey upp við ein hvøkk
– tað var nakað, sum gjørði tey kløkk.
Hetta aftan fyri tey lá
eitt sunnukvøld í plantasjuni.

3. O, góða, o, góða, kom og set teg her hjá mær!
O, góða, o, góða, kom nú, meðan slett ongin sær. Her er so
góður friður, so tú kanst seta teg niður,
:/: her er so gott og so hugnaligt,
tí tú ert mær so fitt, so fitt :/:

4. Eg fjaldur undir greinunum lá
fyri tey meg ei skuldu sjá,
men so kom eg til at bróta eina grein,
so tað runt um plantasjuna hvein
tað var hetta, sum gjørði tey kløkk
– eitt sunnukvøld í plantasjuni.

Sånger från Åland

HEJ PALLERVANTAR!

Text: Lasse Fredriksson Melodi: Hej tomtegubbar

Hej, pallervantar, issint' jála,
vi ska sätt här o skåla!
Hej, pallervantar, issint' jála,
vi ska sätt här o skåla!
Ta nu glaset där du sätter,
o inga gruv' dej o bli baketter!
Hej, pallervantar, issint' jála,
vi ska sätt här o skåla!

VEM KAN SEGLA

Trad.
Arr. Einar Englund

Arr. © Fennica Gehrmann Oy Ab Helsingfors. Tryckt med tillstånd

The musical score consists of three staves of music in common time (indicated by a 'C') and G clef. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The second staff begins with a bass clef and a key signature of one flat. The third staff begins with a treble clef and a key signature of one flat.

Chords:

- Staff 1: Dm, Gm
- Staff 2: Dm, Gm
- Staff 3: Dm, E⁷, A⁷, Dm

Lyrics:

1. Vem kan seg - la för - u - tan vind, vem kan
ro u - tan å - ror, vem kan skil - jas från
vän - nen sin u - tan att fäl - la tå - rar?

Jag kan segla förutan vind,
Jag kan ro utan åror
Men ej skiljas från vännen min
utan att fälla tårar.

VINDEN DRAR

1. Vinden drar, Skeppet far
Bort till fjärran land.
Och sjömansgossens lilla, lilla vän
Står sörjande på strand.

2. Gråt ej, lilla vän,
Torka tåren bort,
Och tänk på mig och på den ljuva tid,
Som kommer inom kort.

3. Silver och gull Kistorna full,
Hämtar jag hem till dig,
Jag hämtar siden och sammetstyg,
Och allt så skänker jag dig.

Sange fra Danmark

VISEN OM DE ATTEN SVANER

Andersson, Benny & Ulvæus Bjørn

Jeg drømte om atten svaner i nat

og såmænd også lidt om dig.

Og du bad mig om atten kys i min drøm,
og jeg gad ikke sige nej.

Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte du kom
så du intet fik bedt mig om.

Jeg så dig skam fra mit vindu' i går
men du så ikke mig, min ven.

Jo, du kom her forbi mit vindu' i går
men forsvandt så, gud ved hvorhen.

Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg havde slå't vinduet op en to tre,
og du så, der var én at se.

Min drøm nu i dag, den regner det i
og jeg gir dig min paraply.

Under den er du tryg i læ og ly
for hvert eneste utæt sky.

Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg blot lod det regne, så du stod der konfus
li'så våd som en druknet mus.

Jeg drømte om atten svaner i nat,
og såmænd også lidt om dig.

Og du bad mig om atten kys i min drøm,
og jeg gad ikke sige nej.

Min ven, lad mig vide, om du kunne lide
hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte du kom
så du intet fik bedt mig om.

SE, HVILKEN MORGENSTUND

Tekst og melodi: Benny Andersen

Se, hvilken morgenstund!

Solen er rød og rund.

Nina er gået i bad.

Jeg' spiser ostemad.

Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Blomsterne blomstrer op.
Der går en edderkop.
Fuglene flyver i flok
når de er mange nok.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Græsset er grønt og vådt,
Bierne har det godt.
Lungerne frådser i luft.
Åh, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad.
Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå.
Det ka jeg godt forstå.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud,
nøgen, med fugtig hud,
kysser mig kærligt og går
ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

DET DUFTER LYSEGRØNT AF GRÆS

Dansk tekst: Johannes Johansen efter C. D. Wirsén Mel.: Waldemar Åhlén

Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og redet urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker

så høj som himlens lærker.

Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,
hver blomst blir hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

KAPITALISMEN

Tekst og melodi: Per Dich

Hun var fattig, men så ærlig
hun var barndomshjemmets pryd
Men en rig mand blev begærlig
og så tog han hendes dyd
Sådan er kapitalismen
utak er de armes løn
Det' de riges paradis, men
jeg syn's fanme det er synd

Hun tog toget ind til staden
for at skjul' sit syndefald
Nu går hun og trækker på gaden
fire kroner for et knald
Sådan er kapitalismen...

Se det lille hus med stråtag
hvor hendes gamle moder bor
æder kaviar med velbehag
lever fedt af datters hor
Sådan er kapitalismen...

Pigen trækker nu på Strøget
klædt i laktaske og tyl
Hun er havnet midt i møget
Det' det rige møgsvins skyld
Sådan er kapitalismen...

Hun har ligtorne på halen
hun har fnat og det, I ved
Så hun springer i kanalen
Slut med hor!
Ja ded var ded
Sådan er kapitalismen...

De trak hende op af dyndet
Pjaskvåd, viklet ind i tang
"Hun er død, for hun har syndet!"
Men hun rejste sig og sang:
Sådan er kapitalismen...

Sånger från Sverige

MERA BRÄNNVIN I GLASEN

Melodi: Internationalen

Mera brännvin i glasen.
Flera glas på vårt bord.
Flera bord på kalasen.
Flera kalas på vår jord.
Flera jordar kring månen.
Flera månar kring Mars.
Flera marscher ner till Skåne.
Mera Skåne – bevars, bevars, bevars!

HELAN

Trad.
En liten fågel satt en gång
och sjöng i furuskog.
Han hade sjungit dagen lång
men dock ej sjungit nog.
Vad sjöng den lilla fågeln då?
Joo!
Helan går!
Sjung hoppfaderallanallenlej.
Helan går!
Sjung hoppfaderallanlej.
Och den som inte helan tar
Han ej heller halvan får.
Helan går! (Paus – Helan tages)
Sjung hoppfaderallanlej!

MÅLTIDSSÅNG (FREDMANS SÅNG NR 21)

Så lunka vi så småningom
från Bachis buller och tumult.
När döden ropar: Granne, kom,
ditt timglas är nu fullt!
Du gubbe fäll din krycka ner
och du, du yngling lyd min lag:
Den skönsta nymf som åt dig ler
inunder armen tag!

Tycker du att graven är för djup?
Nå, välan, så tag dig då en sup!
Tag dig sen dito en, dito två, dito tre;
så dör du nöjdare.

Säg, är du nöjd, min granne, säg?
Så prisa världen nu till slut!
Om vi har en och samma väg
så följoms åt... Drick ut!
Men först med vinet, rött och vitt,
för vår värdinna bugom oss,
och halkom sen i graven fritt
vid aftonstjärnans bloss!

Tycker du att graven är för djup?
Nå, välan, så tag dig då en sup!
Tag dig sen dito en, dito två, dito tre;
så dör du nöjdare.

IDAS VISA

Du ska inte tro det blir sommar
ifall inte nån sätter fart
på sommarn och gör lite somrigt
då kommer blommorna snart.
Jag gör så att blommorna blommar,
jag gör hela kohagen grön,
och nu så har sommaren kommit
för jag har just tagit bort snön.

Jag gör mycket vatten i bäcken
så där så det hoppar och far.
Jag gör fullt med svalor som flyger
och myggor som svalorna tar.
Jag gör löven nya på träden

och små fågelbon här och där.
Jag gör himlen vacker om kvällen
för jag gör den alldelens skär.

Och smultron det gör jag åt barna
för det tycker jag dom kan få,
och andra små roliga saker
som passar när barnen är små,
och jag gör så roliga ställen
där barna kan springa omkring,
då blir barna fulla med sommar
och bena blir fulla med spring.

SJÖSALA VALS

Rönnerdahl han skuttar med ett skratt ur sin säng.
Solen står på Orrberget. Sunnanvind brusar.
Rönnerdahl han valsar över Sjösala äng.
- Hör min vackra visa, kom sjung min refräng!
Tärnan har fått ungar och dyker i min vik,
ur alla gröna dungar hörs finkarnas musik,
och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han virvlar sina lurviga ben,
under vita skjortan som viftar kring vadorna.
Lycklig som en lärka uti majsolens sken,
sjunger han för ekorr'n, som gungar på gren!
- Kurre, kurre, kurre ! Nu dansar Rönnerdahl!
Kokó ! Och göken ropar uti hans gröna dal
och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han binder utav blommor en krans,
bindar den kring håret, det gråa och rufsiga,
valsar in i stugan och har lutan till hands,
väcker frun och barnen med drill och kadans.
- Titta ropar ungarna, Pappa är en brud
med blomsterkrans i håret och nattskjorta till skrud!
Och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl är gammal, men han valsar ändå!
Rönnerdahl har sorger och ont om sekiner.
Sällan får han rasta - han får slita för två.
Hur han klarar skivan, kan ingen förstå
- ingen, utom tärnan i viken - Hon som dök

- och ekorren och finken och vårens första gök
och blommorna, de blommor som redan slagit ut på ängen
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

DET ÄR HIT MAN KOMMER NÄR MAN KOMMER HEM

Euskefeurat Låtskrivare: Trad. / Eriksson

Klockan gick mot fem o det regna lite grann
Snart skulle natten bli till dag
Vi satt där vid elden o prata med varann,
Erik Johan Andersson o jag
Dimman kröp sakta iväg över sjön
O storlommen ropa nånstans
Jag såg i Eriks drömmande blick
Hur lågorna trådde sin dans

Ja ändå, sa han, fast vi har det bra
O trivs ganska fint där vi bor,
ändå, ska du veta så ångrar jag
O förbannar att man var så dum o for
Men man hade ju ingenting att välja på
O man tänkte bara stanna några år
Du vet hur det blir, sen blir det aldrig av
O det blir svårare för varje år som går

Refräng

Det är här man känner vart stigarna går
Man vet vem som är släkt med vem
Det är här man vet var gäddorna står
Det är hit man kommer när man kommer hem, du vet,
Ja det är hit man kommer när man kommer hem

Då, när vi for var ju ungarna små
Ja Kristoffer skulle fylla tre,
O Kajsa hon hade inte ens börjat gå
Den hösten vi flyttade dit ner
Nu har ju dom hunnit växa så pass
Att dom hunnit rota sig där
Så nu får man tvinga dom med sig varje år
Ja du vet vilket helvete det är

O man tycker det var nyss som man gick här o bar
Hässjевирke när farsgubben slog
Vem vet nu hur ofta det blir att man far
Hitopp nu sen även morsan dog
Hur det än blir så ska gudarna veta

Att det finns inga bojor eller band
Som kan hindra mina tankar att färdas norrut
På våren, som en flygande and

Tjärveden sprakade, knastrade o brann
Det doftade av kaffe, skog o rök
Vi satt där vi elden o teg med varann
O någonstans i öster gol en gök
Det gick en stilla krusning över sjön
Natten hade åter blivit dag
Det var den första dagen i resten av vårt liv
Det var Erik Johan Andersson o jag

(ON) KAIPUU TÄNNE (AINA POHJATON)

(meänkieli-version av "Det är hit man kommer, när man kommer hem")

Kello kävi viittää ja vettä sateli, uusi päivä koitti taas
Istuima nuotiolla väylän rannassa, Kiviniemen Ingvari ja mie
Sumu peitti kosken kuohut ja veet, kaakkuri huusi kaukana
Ingvarin haaveilevat silmät kuvasit liekitten tanssin loimuavan

Täälä tietää mihin polut päätttyvät
Ja kuka on sukua kullekin
Täälä tietää missä lohet loiskivat
On kaipuu tänne aina pohjaton, niin on
On kaipuu tänne aina pohjaton

Kuitenki hän sano on kaikki kunnossa, ja triivistumma hyvin sielä kans

Kuitenki saat tietää että hullu sitä oli, ko lähti täältä pohjolasta pois
Mutta eihän sitä saattanut tehjä muutakhaan, ko töitä ei ollu täälä pääin
Pari vuotta meinasin olla sielä vaan, mutta tuntuu että iäksi sinne jäin

Täälä tietää mihin polut päätttyvät
Ja kuka on sukua kullekin
Täälä tietää missä lohet loiskivat
On kaipuu tänne aina pohjaton, niin on
On kaipuu tänne aina pohjaton

Kläpit olit pienenä ko sinne lähethiin, Kristoffer kolme vuotta vain
Kajsa ei ottanut askeltakhaan lain, sinä syksynä ko laakso jätethiin
Nyt ne on kasuhneet ja varttunheet, ja juurtunheet sinne missä on
Nyt pittää pakottaa ne matkhaan joka keväti,
siehän tiät mikä helvetti se on

Täälä tietää mihin polut päätttyvät
Ja kuka on sukua kullekin

Täälä tietää missä lohet loiskivat
On kaipuu tänne aina pohjaton, niin on

On kaipuu tänne aina pohjaton

Tuntuu niinku aivan vasta heinää tehimä, faarin kanssa niittyannassa
Kuka tietää onko tänne enää asiaa, nyt ko äitiki on jo hauassa
Mutta miten se vain onki niin luoja sen tietää,
ettei mikhään saata aatoksi
Estää tänne tulemasta kevät tuulen kans,
niinku sotkaparvi keväthurmioisans

Täälä tietää mihin polut päättyvät
Ja kuka on sukua kullekin
Täälä tietää missä lohet loiskivat
On kaipuu tänne aina pohjaton, niin on
On kaipuu tänne aina pohjaton, niin on

On kaipuu tänne aina pohjaton...

KVAD

Euskefurat

Det finns ett folk av en särskild sort
Nere vid piteälva
Och våran slogan är jädrigt kort
Det kan vi göra själva

Vi är ett frejdigt folk gunås
Nere vid piteälva
Och ingen behöver tänka åt oss
Det kan vi göra själva

Och kommer det gubbar när det är val
Nere vid piteälva
Behöver dom inte hålla nåt tal
Det kan vi göra själva

Vi vill inte ha löften ifrån AMS
Nere vid piteälva
För tingel-tangel och billigt krams
Det kan vi göra själva

Vi behöver inget systembolag
Nere vid piteälva
För läskedrycker av alla de slag
Det kan vi göra själva

Vi lever och älskar som sig bör

Nere vid piteälva
Och det professorerna gör i rör
Det kan vi göra själva

Ja vi skiter i order och direktiv
Nere vid piteälva
För leva våra egna liv
Det måste vi göra själva

Sånger från Finland

MINNE

Melodi: Memory

Minne, jag har tappat mitt minne!
Är svensk eller finne?
Kommer inte ihåg...
Inne! Är jag ut eller inne?
Jag luckor i minne,
sånnå små alkohol.
Men besinn er, man tätar med det
brännvin man får,
medan minnet och helan går

Minne?
Muisti hävis, mutt minne?
Juhlista selvisimme,
muistikatkoja on.
Minne?
Lähtisin vaikka minne,
kunhan selvittäisimme
mitä sattunut on.
Mutta tiedän
mä keinon mikä auttaapi tuo:
Ota ryppy ja muistis juo!

JOS KAIKKI SUOMEN JÄRVET

Melodi: Kaks' kisälliä

Kaks kisälliä kulki
maantiellä laulellen,
ja laulussatoi julki ylevän aattehen:

Jos kaikki Suomen järvet
viinaksi muuttuisi,
niin eikös meidän poikain
elellä kelpaisi?

Rannalle Viinajärven
majamme laadittais
Sen sulolainehillä
öin päivin soudettais

Ja me ryypäätäisiin viinaa,
viinassa uitaisiin
ja eikös sitä voisi
verrata Edeniin?

Jos viimein parannusta
ei saatais krapulaan
niin helmaan Viinajärven
loikattais kuolemaa

Me ryypäätäis vain viinaa,
viinassa kroolattais.
Ja haastettaisiin kiinää
ja taasen skoolattais!

GÄDDAN

Melodi: Stenka Rasin

Uppå väggen går en gädda
med långa ludna svarta ben.
// Men ni ska inte vara rädda,
ta en sup och allt går väl!//

Vita möss som går i taket
råma hest och falla ned.
//Men ni ska inte vara rädda,
ta en sup och allt går väl!//

Koskenkorva vill jag dricka!
'Jag vill gå på kräftkalas!
//Jag vill älska Suomi-neito/-poika,
Jag vill spy i Aalto-vas!//

KALLIOLLE, KUKKULALLE

Melodi: Kaj Chydenius

Kalliolle, kukkulalle
rakennan minä majani.
Tule, tule tyttö nuori
jakamaan se mun kanssani.
Jollen mina sinua saa,
niin lähden täältä kauas pois,
muille maille vierahille,
etten sua nähdä vois.

MUMINS HALVA

Melodi: Benny Törnroos "Mumin"

(Lasse von Hertzen, Helsingfors)
När helan är tagen
då väntar ju magen
på halvan.
För helan togs först den
men nu pockar törsten
på halvan.
Immig i glasen den kall mot oss ler
länge behöver vi ej vänta mer
på halvan, på halvan, på halvan.

NÄKÄRÄINEN

Mel.: Hämä-hämähäkki, Imse-vimse spindel

Näkä näkäräinen pöytään kiipes' hei
jano oli rankka, näkäräisen vei
Kurkkuun kuivaan kaikki lasin kaas'.
Näkä näkäräinen pöytää kiipes taas.

GEORG DE GOZINSKYN RAPULAUHU

Mel.: Ukko Nooa, Broder Jakob

Rapu tuli, rapu tuli,
nyt on elokuu.
Iloitse sä veikko
kohta olet peikko.

Nami, nami, nami, nami
vatsassa nyt soi.
Ota lasi, ota lasi
juo nyt minun kanss'.
Surut huulet heitää,
rypyt hymyyn peitä.
Ilon, onnen ravut nämä
sydämehen toi.

Söngur frá Íslandi

Á SPRENGISANDI

Sigvaldi Kaldalóns,Sigfús Einarsson / Grímur Thomsen

Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rennur sól á bak við Arnarfell.
Hér á reiki' er margur óhreinn andinn
úr því fer að skyggja á jökulsvell.
:,:Drottinn leiði drösulinn minn,
drjúgur verður síðasti áfanginn.:,

Þei þei, þei þei. Þaut í holti tófa,
þurran vill hún blóði væta góðum,
eða líka einhver var að hóða
undarlega digrum karlaróm.
:,:Útilegumenn í Ódáðahraun
eru kannski' að smala fé á laun.:,

Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rökkrið er að síga' á Herðubreið.
Álfadrotting er að beisla gandinn,
ekki' er gott að verða' á hennar leið.
:,:Vænsta klárinn vildi' ég gefa til
að vera kominn ofan í Kiðagil.:,

RÓSIN

Friðrik Jónsson / Guðmundur Halldórsson

Undir háu hamra belti
höfði drúpir lítil rós.
þráir lífsins vængja víddir

vorsins yl og sólarljós.

Ég held ég skynji hug þinn allan hjartasláttinn
rósin míن.

Er kristallstærir daggardropar
drjúpa milt á blöðin þín.

Æsku minnar leiðir lágu
lengi vel um þennan stað,
krjúpa niður kyssa blómið
hversu dýrðlegt fannst mér það.

Finna hjá þér ást og unað
yndislega rósin mín.
Eitt er það sem aldrei gleymist,
aldrei það er minning þín.

ÉG ER KOMINN HEIM

Ljóð: Jón Sigurðsson

Er völlur grær og vetur flýr
og vermir sólin grund,
kem ég heim og hitti þig,
verð hjá þér alla stund.

Við byggjum saman bæ í sveit
sem brosir móti sól,
þar ungu lífi landið mitt
mun ljá og veita skjól.

Sól slær silfri á voga,
sjáðu jökulinn loga,
allt er bjart yfir okkur tveim
því ég er kominn heim.

Að ferðalokum finn ég þig
sem mér fagnar höndum tveim.
Ég er kominn heim,
já, ég er kominn heim.